

**ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ**

06 Οκτωβρίου 2025

**Συνέντευξη της Υπουργού Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας Δρος Αθηνάς
Μιχαηλίδου στον Ιστότοπο "REPORTER" (05/10/25)**

Ολοκληρώθηκε η διαβούλευση με τις οργανώσεις για το σχέδιο αξιολόγησης εκπαιδευτικών. Στόχος ήταν να διαπιστωθούν περισσότερες συγκλίσεις σε σχέση με τον Ιούνιο, όταν κατατέθηκε το νομοσχέδιο στη Βουλή. Μπορείτε να πείτε ότι επιτεύχθηκε ο στόχος;

Ο στόχος επιτεύχθηκε για όσο το δυνατόν περισσότερες συγκλίσεις, ναι. Πλήρης συμφωνία είναι αδύνατον να υπάρξει σε όλα τα σημεία, για ένα τόσο σημαντικό θέμα. Μετά τον Ιούνιο, δουλέψαμε με επιμονή για να ακούσουμε, να καταγράψουμε και να απαντήσουμε στις ανησυχίες που διατυπώνουν οι οργανώσεις. Δεν αλλάξαμε τη φιλοσοφία του σχεδίου. Αυτό θα ήταν ανεύθυνο. Ενσωματώσαμε ωστόσο τροποποιήσεις που εξακολουθούν να παρέχουν μια ισορροπημένη, ρεαλιστική και εφαρμόσιμη λύση που διατηρεί τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά του Σχεδίου Αξιολόγησης και επιτρέπει την αναγκαία σύγκλιση. Παράλληλα, προστέθηκαν πρόνοιες που διευκολύνουν την εφαρμογή του και απαντούν σε πρακτικά ζητήματα. Πιστεύω- και το θεωρώ σημαντικό- ότι σε αυτή την πορεία καταβάλαμε προσπάθεια για μια κοινή βάση εμπιστοσύνης και αμοιβαίου σεβασμού. Το Υπουργείο απέδειξε ότι θέλει και μπορεί να βελτιώνει, χωρίς να κάνει πίσω από τον στόχο για ένα σχολείο που βελτιώνεται συνεχώς.

Από την ανατροφοδότηση που πήρατε από τις εκπαιδευτικές οργανώσεις επί των προτάσεων που καταθέσατε, πιστεύετε ότι έχουν ικανοποιηθεί και δεν θα προκύψουν προσκόμματα στη συζήτηση ενώπιον του Κοινοβουλίου;

Θα είμαι ειλικρινής, πάντα θα υπάρχουν επιμέρους ενστάσεις και διαφωνίες. Τα 50 χρόνια που προηγήθηκαν έχουν δημιουργήσει κατεστημένα, έλλειψη εμπιστοσύνης κ.ά. Η συζήτηση εδώ και ένα χρόνο θεωρώ πως βοήθησε την επικοινωνία μεταξύ όλων των συμμετεχόντων στο σύστημα. Παραμένουν λίγα, σοβαρά όμως ζητήματα, στα οποία το Υπουργείο Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας (ΥΠΑΝ) έχει διαφορετική άποψη από αυτήν των εκπαιδευτικών οργανώσεων, αλλά αυτό είναι αναμενόμενο, αφού πλήρης συμφωνία σε ένα τόσο σημαντικό

θέμα δεν αναμενόταν να υπάρχει. Έχει υιοθετηθεί σειρά ασφαλιστικών δικλείδων, ώστε να διασφαλίζεται η επιτυχής υλοποίηση του Σχεδίου και να απαντώνται οι ανησυχίες. Η πενταετής μεταβατική περίοδος π.χ. αυτόν τον στόχο έχει.

Οι οργανώσεις εκτιμώ ότι αντιλαμβάνονται ότι η κοινωνία απαιτεί αλλαγή. Και κατανοούν ότι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με ένα πλαίσιο αξιολόγησης που εδώ και πενήντα χρόνια είναι αναχρονιστικό και άδικο, κυρίως για τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς. Από πλευράς μας έχουμε προχωρήσει σε τροποποιήσεις με στόχο τη μέγιστη δυνατή συναίνεση, χωρίς να υποχωρήσουμε στη φιλοσοφία και την επιστημονικότητα του σχεδίου. Πράξαμε, έως οφείλαμε με ευθύνη και με στόχο να υλοποιήσουμε ένα βασικό πυλώνα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, που ήταν και παραμένει πολιτική μας προτεραιότητα. Οι αλλαγές που κάναμε δείχνουν ότι ακούμε και λαμβάνουμε υπόψη τους εκπαιδευτικούς μας. Από εκεί και πέρα, είναι θέμα πολιτικής βούλησης και υπευθυνότητας όλων. Σε αυτό κρινόμαστε όλοι.

Υπάρχουν κάποια σημεία που μπορούμε να πούμε αποτελούν «κόκκινες γραμμές» για το ΥΠΑΝ. Μπορείτε να μας εξηγήσετε ποια είναι αυτά και γιατί είναι σημαντικό να μην αλλάξουν;

Οι κόκκινες γραμμές ορίζονται από το επιστημονικό και παιδαγωγικό πλαίσιο του νέου συστήματος. Αφορούν δηλαδή την αναγκαιότητα του να εφαρμόσουμε ένα σύστημα για το οποίο να είμαστε περήφανοι, χωρίς εκπτώσεις και προβληματικά χαρακτηριστικά.

Για να έχει νόημα η αλλαγή, το νέο σύστημα πρέπει να διατηρήσει αυτόν τον χαρακτήρα, να είναι επιστημονικό, αντικειμενικό, αξιοκρατικό και εφαρμόσιμο. Αυτό σημαίνει να υπάρχει σαφές πλαίσιο κριτηρίων, να συνδέεται με την επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών και να μην επιστρέφει σε πρακτικές που αδικούν ή υποτιμούν τους εκπαιδευτικούς. Είναι μια μελετημένη πρόταση που εδράζεται στην έρευνα αλλά και εφαρμόσιμη ταυτόχρονα, με σειρά ασφαλιστικών δικλείδων. **Δεν μπορούμε να αφήσουμε το νέο σύστημα να γίνει ένα ακόμη «χαρτί στο συρτάρι». Αν δεν εφαρμοστεί με διαφάνεια, συνέπεια και στόχευση, τότε απλώς θα έχουμε χάσει άλλη μια ιστορική ευκαιρία. Αυτός είναι και ο λόγος που θεσμοθετείται, ως μέρος της διαδικασίας εφαρμογής, η 5ετής μεταβατική περίοδος. Αυτή η περίοδος είναι στην ουσία επένδυση στην ποιότητα του νέου συστήματος αξιολόγησης.**

Στο νέο σχέδιο αξιολόγησης των εκπαιδευτικών αλλάζει και ο ρόλος των γονέων στο σχολείο. Μπορείτε να μας αναλύσετε ποιες είναι οι καινοτομίες σε αυτό το κεφάλαιο;

Οι γονείς είναι βασικοί συνεργάτες μας σε αυτήν την πορεία. Μέσα από τα νέα εργαλεία αξιολόγησης και επικοινωνίας, δίνεται χώρος να ακουστεί η άποψή τους για το σχολείο, στο

πλαίσιο της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, της σχολικής μονάδας. Πρέπει να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη και να δημιουργηθεί μια πιο ανοιχτή σχέση. Παράλληλα, το σχολείο καλείται να τους στηρίζει περισσότερο με ενημέρωση, με καθοδήγηση για το πώς να βοηθούν τα παιδιά τους, με ουσιαστική συνεργασία. Δεν μιλάμε για παρεμβατισμό, μιλάμε για συνέργεια.

Απευθυνόμενη τώρα όχι μόνο στις οργανώσεις, αλλά και σε κάθε εκπαιδευτικό ξεχωριστά: πώς θα τους πείθατε ότι η αξιολόγηση δεν είναι απειλή αλλά εργαλείο; Και πώς το βλέπετε εσείς, και με τον ρόλο σας ως εκπαιδευτικός που υπήρξατε;

Ως πρώην εκπαιδευτικός κι εγώ, άτομο που για χρόνια εργάστηκα με τους εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων και για τους εκπαιδευτικούς, γνωρίζω το άγχος και τις δυσκολίες της τάξης. Την ίδια ώρα, όπως πολλές φορές δηλώνω, είμαι περήφανη για τους εκπαιδευτικούς μας που εργάζονται σε πολύπλοκες συνθήκες για να καταφέρουν το δύσκολο έργο τους. Δεν είναι εύκολο να κρατάς ζωντανό το ενδιαφέρον 20-25 παιδιών, να ανταποκρίνεσαι στις διαφορετικές ανάγκες τους, να νιώθεις ότι πρέπει συνεχώς να τρέχεις για να προλάβεις ύλη, εξετάσεις. **Η αξιολόγηση λοιπόν δεν έρχεται να τιμωρήσει. Έρχεται να στηρίξει και να ενδυναμώσει. Είναι πρόταση ουσιαστικής επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών. Έρχεται να αναγνωρίσει τη δουλειά που γίνεται καθημερινά με αφοσίωση μέσα στην τάξη. Να δώσει στον εκπαιδευτικό εργαλεία, επιμόρφωση, να τον βοηθήσει να νιώσει ότι δεν είναι μόνος του. Η αξιολόγηση είναι μια ευκαιρία να ξαναφέρουμε το επάγγελμα των εκπαιδευτικού στο επίπεδο που τους αξίζει. Ως λειτούργημα, με κύρος, με προοπτική.**

Όλοι ξέρουμε ότι υπάρχουν εκπαιδευτικοί που ξεχωρίζουν, που καινοτομούν, που εμπνέουν. Όπως ξέρουμε ότι υπάρχουν και άλλοι που χρειάζονται στήριξη, καθοδήγηση. Η αξιολόγηση δίνει σε όλους αυτό που χρειάζονται. Στους πρώτους, την αναγνώριση και στους δεύτερους, την υποστήριξη. Αυτό είναι για μένα το πιο ανθρώπινο και παιδαγωγικό μήνυμα που μπορούμε να στείλουμε στους εκπαιδευτικούς.

Θέλω να συμπληρώσω κάτι ακόμη...η αξιολόγηση δεν είναι το τέλος μιας διαδικασίας. Είναι η αρχή μιας συνεχούς ανατροφοδότησης. Στηρίζεται σε παιδαγωγική έρευνα, σε πρακτικές που εφαρμόζονται διεθνώς, και προσαρμόζεται στα δικά μας δεδομένα. Αυτό σημαίνει ότι ο εκπαιδευτικός δεν είναι εκτεθειμένος αλλά είναι ενταγμένος σε μια διαδικασία που τον στηρίζει και τον ενδυναμώνει, σε ένα πλαίσιο με ασφαλιστικές δικλίδες σε όλα τα στάδια της καριέρας του.

Αναφέρθηκε και αναγνωρίστηκε από όλους ότι το υφιστάμενο σχέδιο είναι αναχρονιστικό και εξευτελιστικό για τους εκπαιδευτικούς αλλά και για τους μαθητές. Με

το νέο σχέδιο αξιολόγησης, μπορούμε να πούμε ότι υπάρχουν οφέλη για μαθητές, εκπαιδευτικούς και γονείς, αλλά και για το εκπαιδευτικό σύστημα;

Αδιαμφισβήτητα! Το εκπαιδευτικό μας σύστημα συνολικά θα αποκτήσει επιτέλους μηχανισμούς αυτοβελτίωσης. Αυτό είναι το πιο μεγάλο κέρδος. Ένα σχολείο που μαθαίνει να μαθαίνει.

Για τον μαθητή, εργαζόμαστε πολυπίπεδα, ώστε να προσφέρουμε ένα παιδαγωγικό πλαίσιο μάθησης όχι μόνο μέσα από το σχέδιο αξιολόγησης φυσικά. Εργαζόμαστε για λιγότερη και σημαντική ύλη, περισσότερη κριτική σκέψη, δεξιότητες ζωής, τεχνολογική επάρκεια. Για τον μαθητή το σχέδιο σημαίνει ένα σχολείο που τον ετοιμάζει για το αύριο. Για τον εκπαιδευτικό σημαίνει ζωντάνια, κίνητρα, αναγνώριση και στήριξη, επιμόρφωση, ένα περιβάλλον που τον βοηθά να εξελίσσεται. Για τον γονιό σημαίνει εμπιστοσύνη. Ότι το σχολείο νοιάζεται, ότι δεν αναπαράγει μόνο εξετάσεις αλλά καλλιεργεί προσωπικότητες. Και για το σχολείο συνολικά σημαίνει ότι αποκτά μια κουλτούρα συνεχούς βελτίωσης, ότι παύει να είναι στάσιμο. Είναι μια αλλαγή νοοτροπίας. Και αυτό είναι το στοίχημα που πρέπει να κερδίσουμε όλοι μαζί.

Σας ακούμε συχνά να λέτε για το σχολείο που αλλάζει...

Αυτό που οραματιζόμαστε – και βεβαίως δρομολογούμε εδώ και δύο χρόνια- είναι την μετάβαση από το γνωσιοκεντρικό σχολείο, στο σχολείο των δεξιοτήτων, διατηρώντας τον ανθρωποκεντρικό του χαρακτήρα. Ένα σχολείο που δεν εγκλωβίζεται στη στείρα παπαγαλία αλλά δίνει χώρο στη δημιουργικότητα, στη συνεργασία, στην καλλιέργεια της κριτικής σκέψης και της επίλυσης προβλημάτων. Σε ένα τέτοιο σχολείο οι μαθητές θα μαθαίνουν να συνδέουν τη γνώση με την πραγματική ζωή, να προστατεύουν το περιβάλλον, πώς να συμμετέχουν ως ενεργοί πολίτες. Θα έχουν εμπειρίες, όχι μόνο πληροφορίες.

Το σχολείο των δεξιοτήτων είναι εκείνο που καλλιεργεί τη συναισθηματική νοημοσύνη, τη δημιουργικότητα, τη συνεργατικότητα, αλλά και τη δυνατότητα κάθε παιδιού να ανακαλύψει το προσωπικό του ταλέντο, την ειδική του δυνατότητα. Δεν αρκεί πια να μετράμε την επιτυχία με βάση τις εξετάσεις. Πρέπει να μετράμε πόσο έτοιμο είναι το παιδί να ζήσει, να εργαστεί, να σταθεί με αυτοπεποίθηση σε έναν κόσμο που αλλάζει. **Θέλουμε ένα σχολείο στο οποίο τα παιδιά να είναι χαρούμενα!**

Ο διάλογος που ακολούθησε το καλοκαίρι ήταν σε νέα βάση, δεδομένου ότι το νομοσχέδιο ήταν κατατεθειμένο και δεν αποσύρθηκε. Πόσο σημαντική θεωρείται η χρονική συγκυρία ότι κατατέθηκε νομοσχέδιο πενήντα χρόνια μετά την εφαρμογή του υφιστάμενου σχεδίου;

Το να είμαστε στο 2025 και το εκπαιδευτικό σύστημα να λειτουργεί με όρους δεκαετίας του '70 είναι για μένα αδιανόητο. Το ότι η κυβέρνηση τόλμησε να καταθέσει νομοσχέδιο είναι από μόνο του μια τομή. Δεν αποσύρθηκε, δεν μπήκε σε αναμονή. Αυτό σημαίνει πολιτική βούληση. Συνεπώς ναι, η συγκυρία είναι ιστορική. Μιλάμε για πενήντα χρόνια στασιμότητας σε ένα από τα πιο κρίσιμα ζητήματα του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Το νομοσχέδιο αυτό δεν είναι απλώς ένα τεχνοκρατικό εργαλείο. Είναι το κλειδί που ανοίγει τον δρόμο για να πάμε από το σχολείο του χθες στο σχολείο του αύριο. Γιατί η πρόταση για την αξιολόγηση και την επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ποιότητα. Επιπλέον, αυτή η ιστορική στιγμή καταδεικνύει την αποφασιστικότητα της κυβέρνησης που τόλμησε να βάλει την Παιδεία στην κορυφή της ατζέντας της. Είναι η απόδειξη ότι η πολιτική μπορεί να σπάσει τα δεσμά της αδράνειας. Και για μένα, που μπορώ να το δω και ως εκπαιδευτικός, έχει μια πρόσθετη αξία. Βλέπω την τάξη, τα παιδιά, τους εκπαιδευτικούς και ξέρω ότι κάθε λέξη του νομοσχεδίου αντανακλά στην καθημερινότητά τους. Δεν είναι θεωρία. Είναι πράξη, και είναι μια πράξη ευθύνης. Και τώρα είναι στο χέρι της Βουλής να αναλάβει την δική της ευθύνη.

Τα κόμματα έχουν εισέλθει σε προεκλογική περίοδο. Είναι αναγκαίο να υπάρξει η σύγκλιση και η στήριξή τους. Ποια είναι η δική σας έκκληση προς το Κοινοβούλιο;

Η έκκλησή μου είναι απλή: ακούστε την κοινωνία! Οι μαθητές, οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς θέλουν ένα καλύτερο σχολείο. Δεν έχουν άλλη υπομονή. Τα κόμματα καλούνται να σταθούν στο ύψος τους και να δείξουν ότι μπορούν να υπερβούν τις διαχωριστικές γραμμές, ώστε να δώσουμε στο δημόσιο σχολείο το σύγχρονο πλαίσιο που αξίζει στη χώρα μας.

Αυτή η μεταρρύθμιση δεν μπορεί να θυσιαστεί στη μικροπολιτική. Είναι μια εκκρεμότητα 50 χρόνων και αποτελεί κοινωνικό αίτημα να την διορθώσουμε χωρίς άλλη καθυστέρηση, προσθέτοντας πραγματική αξία στην ποιότητα της εκπαίδευσης.

Η Κυβέρνηση και εγώ προσωπικά μπήκαμε μπροστά, καθηκόντως. Η επιτυχία, όμως, θα ανήκει σε όλους μας. Στην πολιτεία, στους εκπαιδευτικούς, στους γονείς και, πάνω απ' όλα, στα παιδιά μας.

Η θετική ψήφος στο νέο σύστημα αξιολόγησης εκπαιδευτικών και εκπαιδευτικού έργου είναι ψήφος στο μέλλον της Κύπρου.

Είναι σωστό να αναφέρουμε ότι το σχέδιο αξιολόγησης των εκπαιδευτικών είναι ένα μέρος της μεταρρύθμισης που βρίσκεται σε εξέλιξη στον τομέα της παιδείας. Τι επακολουθεί;

Εργαζόμαστε ολιστικά και η αλλαγή αφορά το σύστημα, δεν είναι αποσπασματική: δομές, περιεχόμενο διαδικασίες. Η αξιολόγηση εκπαιδευτικών και εκπαιδευτικού έργου είναι βασικός πυλώνας στον επανασχεδιασμό του εκπαιδευτικού συστήματος, με πυρήνα την ποιότητα. Γύρω της όμως κτίζουμε μια μεγάλη, οριζόντια μεταρρύθμιση: μείωση ύλης, ψηφιακό σχολείο, ολοήμερο με νέο περιεχόμενο, Τεχνικό Γυμνάσιο, επιμόρφωση σε Τεχνητή Νοημοσύνη, αναβάθμιση υποδομών, στροφή στις δεξιότητες ζωής συμπεριληπτική εκπαίδευση, νέες μεθοδολογίες διδασκαλίας και επαγγελματικής ανάπτυξης. Όλα αυτά είναι κομμάτια ενός ενιαίου εκσυγχρονιστικού πλαισίου. Στόχος μας δεν είναι απλώς να αλλάξουμε την αξιολόγηση. Στόχος είναι να αλλάξουμε την ίδια την εμπειρία του σχολείου.

Δεν θα μπορούσα να μην ρωτήσω για το θέμα των κλιματιστικών. Είδαμε την ΠΣΕΜ να πραγματοποιεί δίωρη αποχή από τα μαθήματα και ακούσαμε φωνές για επίσπευση της εγκατάστασης. Εσείς η ίδια πολλές φορές είπατε ότι ο σχεδιασμός του Υπουργείου είναι σε εξέλιξη και θα κριθείτε το 2026 όταν και θα συμπληρωθεί η τριετία. Πώς απαντάτε στις αναφορές και επικρίσεις των τελευταίων ημερών;

Κατανοώ απολύτως την ανυπομονησία μαθητών και γονιών. Όμως θέλω να είμαι ξεκάθαρη. Το έργο προχωρεί με σχέδιο, με διαφάνεια, με ίση μεταχείριση για όλα τα σχολεία. Για πρώτη φορά υπάρχει πολιτική βούληση και προϋπολογισμός για την εγκατάσταση και λειτουργία των κλιματιστικών γιατί για πρώτη φορά αναγνωρίστηκε η αναγκαιότητα! Δεν πρόκειται για μια απλή αγορά μηχανημάτων. Πρόκειται για ένα έργο υποδομής, μεγάλης κλίμακας που εξελίσσεται και ολοκληρώνεται βήμα-βήμα. Με ηλεκτρολογικούς ελέγχους, με ασφάλεια, με περιβαλλοντικές προδιαγραφές. Καλό είναι να θυμόμαστε από που ξεκινήσαμε. Είμαστε αισιόδοξοι γιατί το έργο προχωρεί και δεν υπάρχει άλλη οδός παρά μόνο η επιτυχία του εγχειρήματος. Μπροστά στα τόσα χρόνια χωρίς κλιματιστικά, λίγος χρόνος αναμονής ακόμη, ώστε να ολοκληρωθεί σωστά το τεράστιο αυτό έργο, δεν είναι πρόβλημα.